

ΕΤΟΣ 54ον

11 Ιουνίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 24 (2767)

ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

«περί τοῦ Πνεύματος οὗ ἐμελλόν λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν»

Στόν Χριστιανισμό ἡ πεντηκοστή ἡμέρα μετά τό Πάσχα σημαίνει τή δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στόν κόσμο καί τήν ἴδρυση τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτό λοιπόν τό Πνεῦμα κάνει λόγο ὁ Χριστός στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή.

Ὁ νόμος τοῦ Μωυσῆ στάθηκε ἀνέμπορος νά συμπαρασταθεῖ στήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία, ἄν καί δόθηκε ἀπό ἀγάπη καί φροντίδα τοῦ Θεοῦ γιά τόν λαό του. Τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ εἶναι «ὔδωρ ζῶν», πού ξεδιψᾷ τόν ἄνθρωπο καί τοῦ προσφέρει ζωή. Αὐτό ὑπόσχεται ὁ Ἰησοῦς· ἔρχεται τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς γιά νά παραμείνει ὁ καθοδηγητής τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκκλησία καί οἰκουμεικότητα

Ἡ ἐμπειρία τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ μέ τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀνέδειξε τοὺς Ἀποστόλους σέ διδασκάλους τῆς οἰκουμένης. Καί στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας διαχρονικά ἡ ἐν Πνεύματι αἴσθηση τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ ἀνοίγει τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ὅλο τόν κόσμο· ὄχι μόνο τοὺς ζωντανούς, ἀλλὰ καί τοὺς νεκρούς. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία ἔχει ὀργανικά ἐντάξει στό λατρευτικό της τυπικό προσευχές ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι ἡ προηγούμενη ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, γνωστή ὡς Ψυχοσάββατο, ἀφιερώνεται στοὺς κεκοιμημένους συνανθρώπους μας.

Ἡ οἰκουμεικότητα τῆς Ἐκκλησίας, πού φάνηκε τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, εἶναι καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου πραγματοποιεῖται ἀπὸ τὸν Πατέρα διὰ τοῦ Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι· ἔτσι καί ἡ ἀνακαίνισή του εἶναι ἔργο τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδας. Καί ὅπως στή δημιουργία τοῦ κόσμου τό Ἅγιον Πνεῦμα ἀποτελεῖ τήν τελειωτικὴ αἰτία, ἔτσι συμβαίνει καί στήν ἀνακαίνισή του, πού μυσταγωγεῖται στήν Ἐκκλησία. Ἡ τελείωση πραγμα-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ζ' 37-52, η' 12)

«Εγώ ειμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου»

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς Ἑορτῆς, εἰσήκη ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξε λέγων· Ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρὸς με, καὶ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπε ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύσουσιν ὕδατος ζώντος. Τοῦτο δὲ εἶπε **περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν**· οὕτω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον, ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Προφήτης. Ἄλλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον· Μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστός ἐρχεται; Οὐχὶ ἡ Γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ, καὶ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστός ἐρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ ἠθέλον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. Ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους, καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Διατί οὐκ ἠγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται· Οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν· Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκοῦση παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε, ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγγίγρεται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε, λέγων· Ἐγώ ειμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

τοποιεῖται μέ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιατί αὐτὸ «συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας». (Τροπάριο Ἑσπερινοῦ τῆς Πεντηκοστῆς).

Ἡ Ἐκκλησία ὡς σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού προσέλαβε καὶ ἀνακαίνισε ὀλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα, εἶναι ἀπὸ τὴ φύση τῆς καθολικῆ καὶ ἀσφαλῶς οἰκουμενικῆς. Ταυτόχρονα ὅμως ἡ οἰκουμενικότητα, ὅπως καὶ ἡ καθολικότητα τῆς Ἐκκλησίας, προβάλλει ὡς ἔργο· σὲ αὐτὸ μετέχει καὶ συνεργεῖ ὀλόκληρο τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας. Προβάλλει ὡς καρπὸς τῆς συμμετοχῆς καὶ συνέργειας τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας στὴν ἀγιαστικὴ καὶ τελειωτικὴ ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Χάρισμα καὶ ἄθλημα

Τὸ ἔργο αὐτὸ εἶναι τὸ ὑψηλότερο καὶ δυσκολότερο πού ἔχουν νὰ ἐπιτελέσουν τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἔργο ἀληθινῆς ἀγάπης, πού πραγματοποιεῖται μέ τὴν ταπείνωση καὶ τὴν αὐταπάρνηση. Εἶναι ἔργο ἀνταποκρίσεως στὴν ἀγάπην πού φανέρωσε ὁ Χριστός, γιὰ νὰ ἐνοποιήσει τὸν κόσμον.

Ἡ οἰκουμενικότητα ἵσχιον τῆς Ἐκκλησίας βιώνεται ταυτόχρονα ὡς πνευματικὸ χάρισμα καὶ ὡς ἠθικὸ ἄθλημα. Εἶναι ἡ βίωση τοῦ ἀγιασμοῦ τοῦ ὀνό-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τὴν μεγάλην τῆς ἑορτῆς ἐστάθηκε ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐφώνησε δυνατά, «Ἐάν, κανεὶς διψᾷ, ἄς ἔλθῃ σ' ἐμέ καὶ ἄς πιῇ. Ἐκεῖνος πού πιστεύει σ' ἐμέ, καθὼς εἶπε ἡ γραφή, «Θά τρέξουν ἀπὸ τὴν κοιλιὰ του ποταμοὶ νεροῦ ζωντανοῦ». Αὐτὸ τὸ εἶπε διὰ τὸ Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον θά ἔπαιρναν ἐκεῖνοι πού θά ἐπίστευαν σ' αὐτόν· διότι δέν εἶχε δοθῆ ἀκόμη Πνεῦμα Ἅγιον, ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς δέν εἶχε ἀκόμη δοξασθῆ. Πολλοὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος, ὅταν ἄκουσαν αὐτά, ἔλεγαν, «Αὐτὸς εἶναι πραγματικὰ ὁ Προφήτης», ἄλλοι ἔλεγαν, «Αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός», ἄλλοι ἔλεγαν, «Μήπως ὁ Χριστὸς ἔρχεται ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; Δέν εἶπε ἡ γραφή ὅτι ὁ Χριστὸς ἔρχεται ἀπὸ τὸ σπέρμα τοῦ Δαυῖδ καὶ ἀπὸ τὴν κωμόπολιν Βηθλεὲμ ὅπου ἦτο ὁ Δαυῖδ;». Ἐγίνε λοιπὸν διχασμὸς γι' αὐτόν μεταξύ τοῦ πλῆθους. Μερικοὶ ἤθελαν νά τὸν πιάσουν ἀλλὰ κανεὶς δέν ἔβαλε χέρι ἐπάνω του. Τότε ἐπέστρεψαν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους, οἱ ὁποῖοι τοὺς εἶπαν, «Γιατί δέν τὸν ἐφέρατε;». Ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται, «Κανεὶς ἄνθρωπος δέν ἐμίλησε ποτέ ὅπως μιλεῖ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος». Οἱ Φαρισαῖοι τοὺς ἀπεκρίθησαν, «Μήπως καὶ σεῖς ἔχετε πλανηθῆ; Ἐπίστεψε σ' αὐτόν κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀρχοντας ἢ τοὺς Φαρισαίους; Ὅσον γι' αὐτόν τὸν ὄχλον, πού δέν ξέρει τὸν νόμον, εἶναι καταραμένος». Λέγει εἰς αὐτοὺς ὁ Νικόδημος, ὁ ὁποῖος εἶχε ἔλθει εἰς αὐτόν τὴν νύχτα καὶ ὁ ὁποῖος ἦτο ἓνας ἀπὸ αὐτούς, «Καταδικάζει ἄνθρωπον, ὁ νόμος μας ἐάν δέν τὸν ἀκούσῃ προηγουμένως καὶ μάθῃ τί ἔκανε;». Ἀπεκρίθησαν εἰς αὐτόν. «Μήπως καὶ σύ εἶσαι ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν; Ἐρεύνησε καὶ θά ἴδῃς, ὅτι δέν ἔχει ἔλθει προφήτης ἀπὸ τὴν Γαλιλαίαν». Πάλιν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἐμίλησε καὶ εἶπε, «Ἐγὼ εἶμαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Ἐκεῖνος πού μέ ἀκολουθεῖ δέν θά περπατήσῃ εἰς τὸ σκοτάδι ἀλλὰ θά ἔχῃ τὸ φῶς τῆς ζωῆς».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ματος τοῦ Θεοῦ. Πραγματοποιεῖται μέ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τὴν τήρηση τοῦ θείου θελήματος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους.

Μέ τὰ δεδομένα αὐτὰ γίνεται φανερό ὅτι τὰ κριτήρια τῆς οἰκουμεικότητας εἶναι ἡ προσήλωση στὴν πίστη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἀγάπη γιὰ τὴν ἐπιστροφή αὐτῶν πού βρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὰ ὅριά της. Ἡ Ἐκκλησία πού ἔχει τὴν πίστη καὶ τὴν ἀγάπη αὐτὴ διατηρεῖ τὴν αὐθεντικότητα καὶ ταυτόχρονα τὴν οἰκουμεικὴ ἰδιότητά της.

Οἰκουμεικότητα καὶ θεία ἰατρεία

Ἡ Ἐκκλησία στὴ θ. ἰατρεία της δέν ἔπαψε νά προσεύχεται «ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης». Στὴ θ. Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ὅπως καὶ τοῦ Μ. Βασίλειου, ἡ οἰκουμεικότητα ἔχει κεντρικὴ θέση. Ἡ θ. Λειτουργία τελεῖται «ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας».

11 Ιουνίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ (Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ)
«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ», Ναθαναήλ του Βαρθολομαίου (υιού του Θολομᾶ)
ἐκ τῶν 12 καὶ Βαρνάβα (ἐκ τῶν 70) ἀποστόλων (α΄ αἰ.),
ὑπεραγίας Θεοτόκου «Παναγίας Ἄξιόν ἐστιν».

Ἦχος: -- Ἐωθινόν: -- Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, ν΄ 12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Ιουνίου, Τῶν Ἁγίων Πάντων (Α΄ Ματθαίου).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33- ιβ΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

Ἡ Πεντηκοστή εἶναι ἡ ἐορτὴ πού μᾶς φανερώνει τὴν ἀλήθεια ὅτι μέσα στὴν Ἐκκλησία ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ γίνεῖ καθολικὸς καὶ οἰκουμενικός. Νικώντας τὴν ἐσωτερικὴ του διάσπαση βρίσκει τὴν ὁδὸ τῆς ζωῆς του στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀνακαλύπτει τὸν πραγματικὸ του ἑαυτὸ στά πρόσωπα τῶν ἀλλῶν, τῶν φίλων καὶ τῶν ἐχθρῶν· ὅλων τῶν ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους συνέχει ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Ἄρχιμ. Γ. Χ.

**ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Γιὰ τίς συχνότητες ἐκτός Ἀττικῆς πληροφορεῖς
στό τηλέφωνο 210 - 7298. 222

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟ ΝΕΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Παρακαλοῦμε θερμᾶ, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ συνδράμουν οἰκονομικὰ στὰ ἔξοδα λειτουργίας τοῦ νέου Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου, νὰ ἀποστείλουν τὴ χρηματικὴ τους ἐνίσχυση, ὅσο μικρὴ κι ἂν εἶναι, στὴ διεύθυνση: Ἀποστολικὴ Διακονία, Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα, μέ τὴ σημείωση: γιὰ τὸ Θεολογικὸ Οἰκοτροφεῖο, ἢ νὰ τὴν καταθέσουν στό λογαριασμό 146/546024-74 τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Τηλέφωνο ἐπικοινωνίας: 210.7272323.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm